

Aristotel

Autor: Lamis Al-Asali

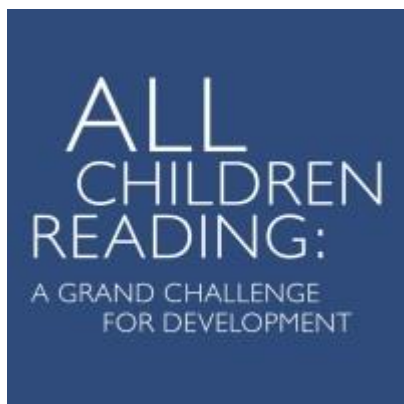
Ilustrator: Kamal Sharaf

3asafeer.com

Realizarea cărții originale a fost posibilă grație sprijinului generos al *All Children Reading: A Grand Challenge for Development*¹ (ACR GCD), parteneri (the United States Agency for International Development² (USAID), World Vision și Guvernul Australian. A fost pregătită de Asafeer Education Technologies FZ LLC și nu reflectă neapărat viziunile partenerilor ACR GCD. Potențialele adaptări și traduceri ale acestei lucrări nu ar trebui considerate traduceri oficiale ale ACR GCD. ACR GCD nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul sau erorile care ar putea apărea în traducerea acestui material.

¹ Toți copiii citesc: Marea provocare pentru dezvoltare

² Agenția Statelor Unite pentru Dezvoltare Internațională

Aristotel, un PET, trăia departe, pe Insula PET, împreună cu semenii lui. Aceștia își petreceau fericite zilele, cântând și distrându-se.

Dar Aristotel, PET de apă, era un PET unic.

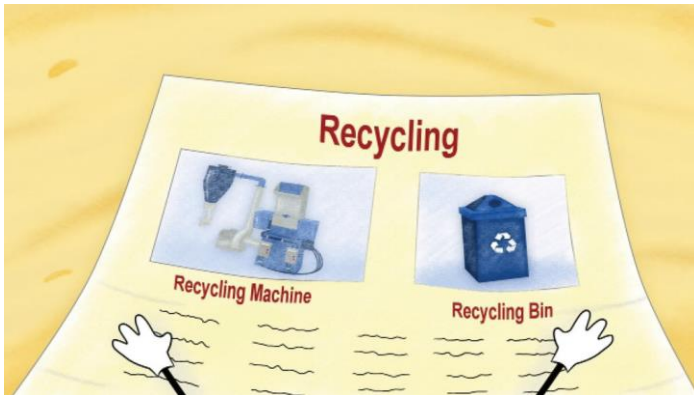
Aristotel era mai înțelept decât semenii lui.

El visa la un viitor minunat, căuta ceva diferit. Țopăia de-a lungul Insulei PET căutând acel ceva, dar nu i se arăta nimic. Aristotel avea o viață lungă în față: 1000 de ani. Cum ar fi putut să-și petreacă zilele doar pălăvrăgind și jucându-se?

Așa că stătea și se gândea.

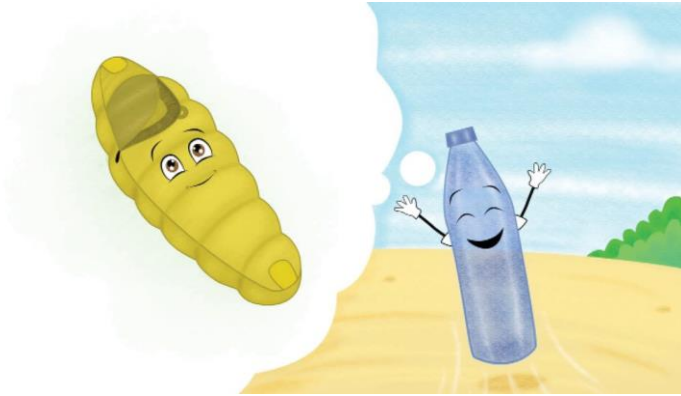
Într-o zi, un PET maro ajunsese pe țărm.
Înăuntrul său se găsea un ziar.

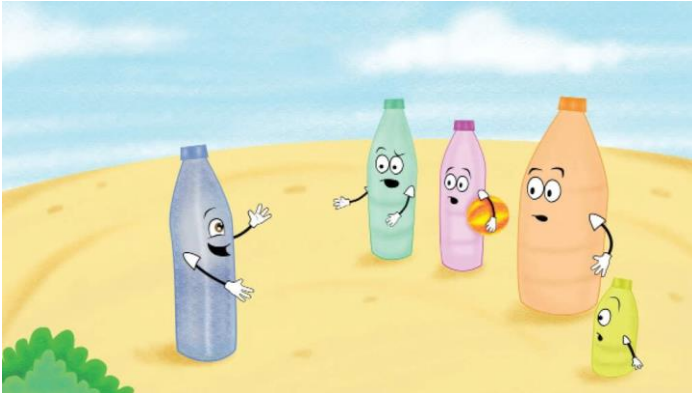
Nou-venitul deschise ziarul și citi cu voce tare: „Schimbă-ți viața! Orașul acordă PET-urilor o nouă șansă la o viață mai bună.”

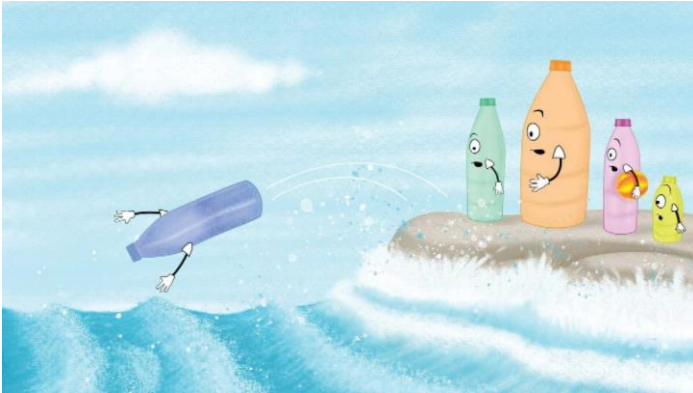
El se uită la ceilalți și continuă: „Dacă veți găsi o pubeală de reciclare, veți putea deveni parte dintr-o haină de bebeluș, dintr-un covor sau, dacă sunteți destul de norocoase, veți putea chiar călători, fiind parte dintr-un sac de dormit.”

Aristotel sări de bucurie și spuse: „Reciclarea îmi va oferi o viață mai bună. Am visat tot timpul să fiu parte dintr-un sac de dormit și să călătoresc în jurul lumii. O să am parte de multe aventuri.”

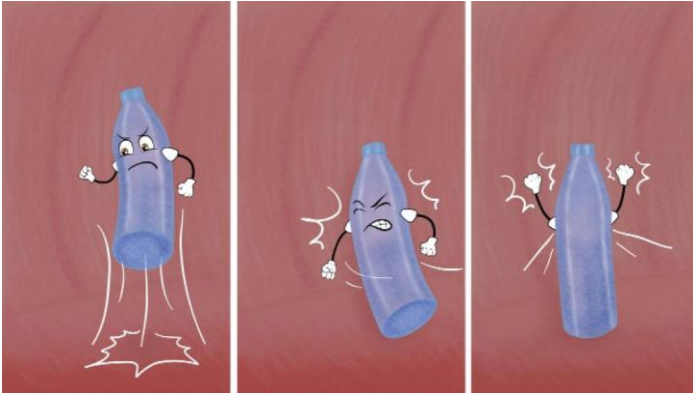
Ceilalți strigară: „Aristotel! Nu pleca! Rămâi cu noi! Ne distrăm de minune pălăvrăgind și jucându-ne. Și știi ce? Ai putea rămâne blocată în burta unei balene. Ce vei face atunci?”

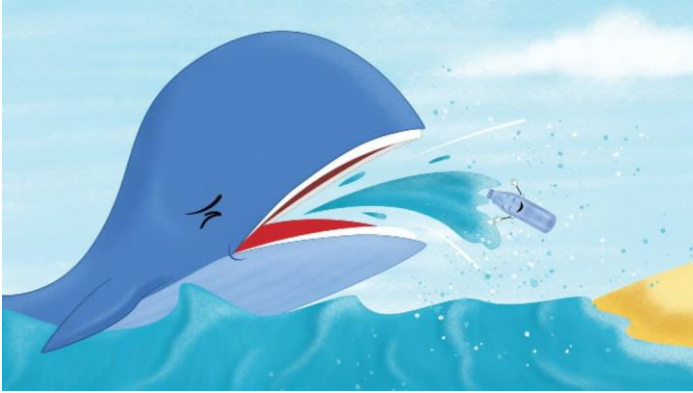
Dar Aristotel se întoarse spre ei și își luă la revedere: „Pe curând, prieteni! Eu m-am decis!” și sări în ocean. Valurile îl purtară departe până când, deodată...

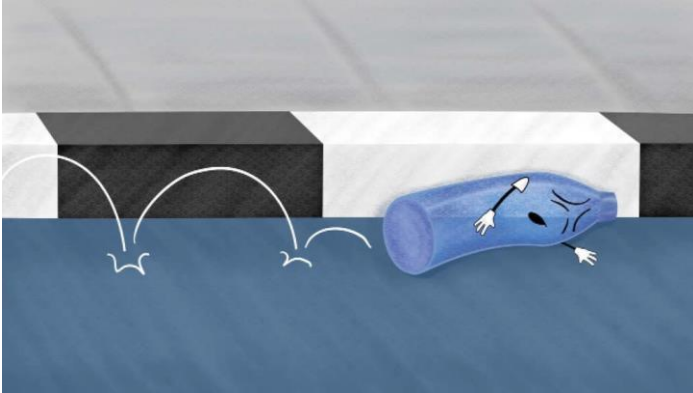
O balenă imensă îl înghiți pe Aristotel și acesta nu știu ce să facă. Se gândi: „Dacă stau în burta balenei, o voi omorî pe săraca și nici nu voi mai ajunge la o pubelă de reciclare.”

Așa că încep să lovească în burta balenei. Sări, bătu din picioare și făcu tot ce îi stătu în putere pentru a o avertiza pe balenă. Îi strigă balenei: „Doamnă Balenă, credeți-mă, sunteți în mare pericol cu mine în burta dumneavoastră. S-ar putea să vă ucid dacă stau aici. Și nici nu îmi voi mai realiza visul adevărat. Vă dați seama că eu pot trăi 1000 de ani?”

Pe balenă începu să o doară burta și, în sfârșit, aceasta îl auzi pe Aristotel și îl înțelese. Așa că înotă și îl vărsă pe țărm.

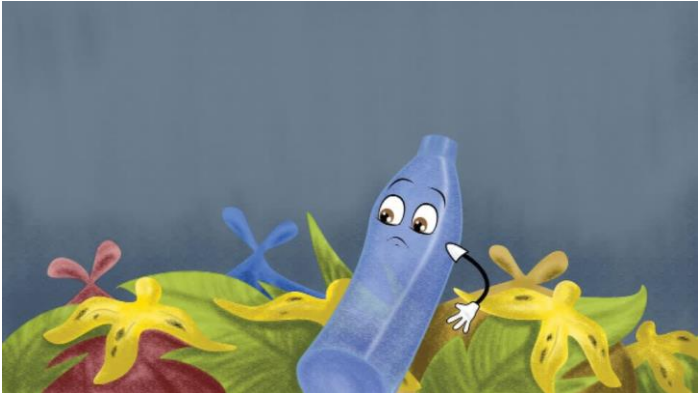
Aristotel merse ce merse până obosi. Se așeză
pe jos să tragă un pui de somn când,
deodată...

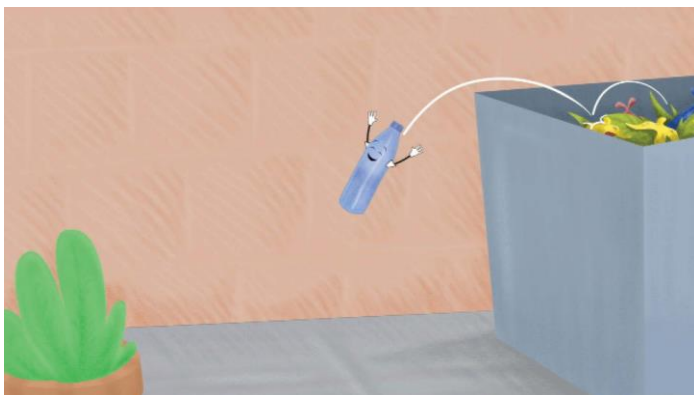
O mână imensă îl apucă și îl luă pe sus.
Când se uită să priceapă ce se întâmplă, văzu
că se află în mâna unui om îmbrăcat în
verde.

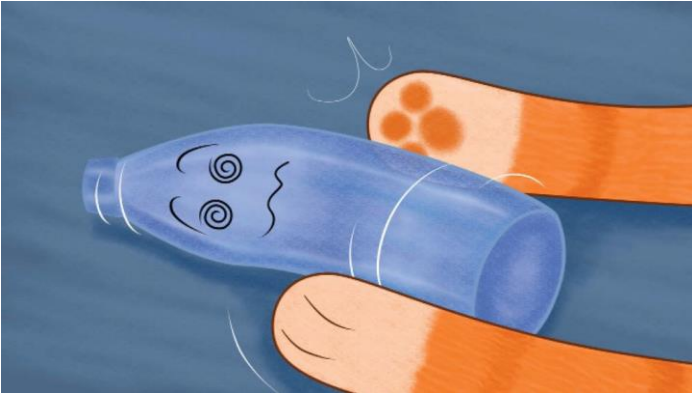
După ce făcu câțiva pași, omul îl puse pe Aristotel într-o pubelă imensă. Aceasta este pubela de reciclare, nu-i așa?

Aristotel se uită în jur, dar nu văzu decât
coji de banană și frunze.

Se gândi mult cum să iasă din acea
pubelă de gunoi menajer. „Am un vis
măreț”, mormăi el. „Trebuie să găsesc
drumul către pubela de reciclare.” Sări ce
sări până reuși să iasă din pubela de
gunoi menajer.

Dar ajuns pe pământ, o lăbuță moale îl rostogoli dintr-o parte în alta, iar și iar. Aristotel ameți și strigă: „Hei! Nu mă mai ameți!”

Îi vorbi o pisică: „Îmi pare rău! Nu am vrut
să te amețesc. Te rog, iartă-mă!”

Aristotel răspunse: „Te iert, dar, te rog, du-
mă până la pubela de reciclare. Am un vis
măreț și trebuie să ajung acolo pentru
a-l realiza.”

Pisica îl privi nedumerită și spuse: „Nu știu unde este pubela, dar urcă pe spatele meu și o vom căuta împreună!”

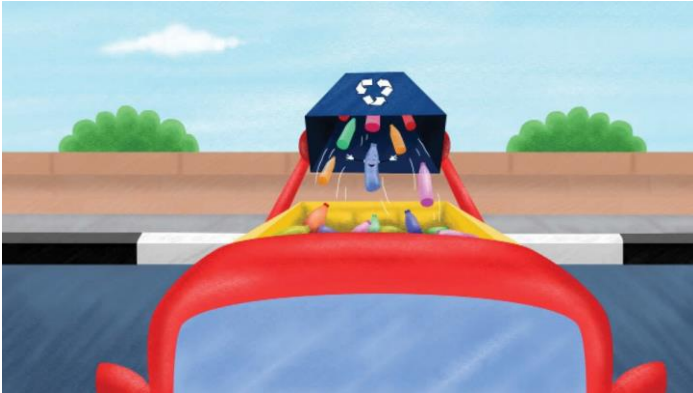
Pisica alergă dintr-un loc în altul și de la o grădină la alta până când, deodată...

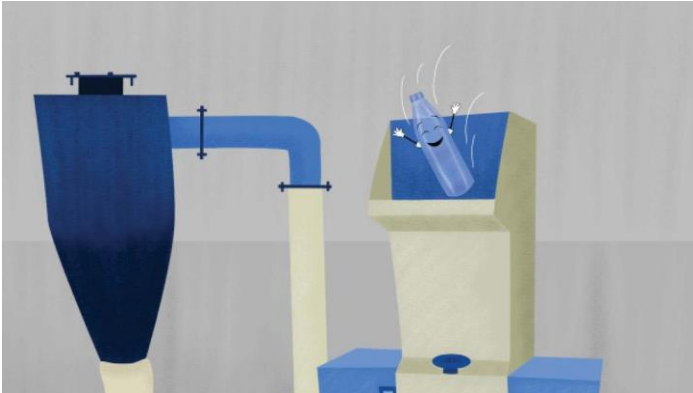
Aristotel strigă: „Oprește-te! Uite-o! Visul meu se va îndeplini în curând.” Aristotel sări în pubela de reciclare.

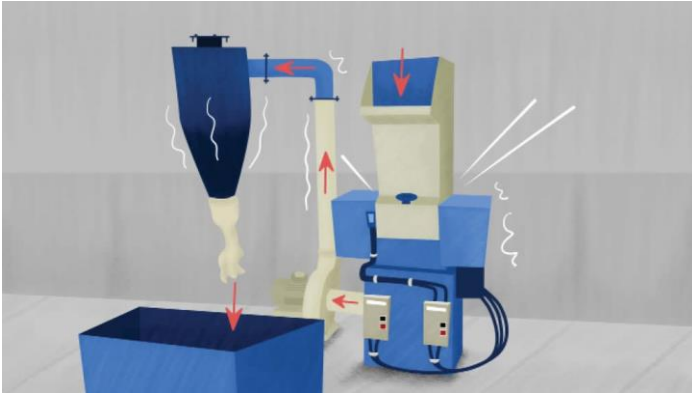
Acolo văzu multe alte PET-uri. Erau atât roșii, cât și albastre și verzi. Aristotel stătu și așteptă.

Într-un final, veni un camion și se opri lângă pubelă. Camionul ridică pubela și toate PET-urile căzură în remorcă.

Camionul merse până la o fabrică de reciclare. Aristotel sări într-un utilaj imens. Era foarte fericit. Visul i se va îndeplini în scurt timp, nu-i așa?

Hodoronc! Tronc!... Spală, strivește,
întoarce! Apare ceva nou.

Aristotel ieși pe partea cealaltă a
utilajului. I se îndeplinise oare visul?

Aristotel,
chiar tu
ești?

SFÂRȘIT